

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er jo spændende, at Venstres medieoplæg starter med en fremtidsvision, der rækker 15 år frem og viser, hvordan samfundet kan være. Derfor ville hr. Søren Hansen, hvis han havde læst oplægget, også vide, at Venstres medieoplæg var på 15 års sigt, så der er vist tale om det, man i politisprog kalder en tilståelsessag her.

Jeg er glad for, at hr. Søren Hansen bekræfter, at landsdækkende i Socialdemokratiets øjne er 90 pct., for det afslører det bluffnummer, der var, da man efter medieaftalens indgåelse sagde, at nu kom der to nye landsdækkende kanaler på radioområdet. Der er nemlig ikke to kanaler, to frekvenser, parat, der dækker 90 pct., og dermed er det, som det her medieforlig blev solgt under, et bluffnummer.

Det, der skuffede mig, var, at hr. Søren Hansen, som var oppe og svare på mit spørgsmål, endnu en gang ikke turde sige noget om, hvad Socialdemokratiets opfattelse af public service er. I den her sag, som i så mange andre, har Socialdemokratiet valgt at interessere sig for institutioner og mursten og ikke for indhold, og det synes jeg er skuffende.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Vi er enige om, at det burde jo være landsdækkende, men det er vel en kendsgerning, at DR 2 f.eks. kun dækker ca. 70 pct. af seerne i øjeblikket, og det får mig til at spørge hr. Søren Hansen: Hvor mange af de forhøjede licenser til TV2 skal bruges til en satellitkanal, som man jo heller ikke kan tage i det samme område, hvor man ikke kan tage DR 2? Uheldigvis bor jeg i det område, men jeg plejer dog at sige, at jeg betaler for at være fri for se DR 2.

Men kunne man ikke lave et forslag, hvor man gjorde som før – det må hr. Søren Hansen kunne huske, for det kan jeg – hvor der var en opdeling i sort/hvid-licens og i farvelicens? Kunne man ikke igen så sige, at de, der ikke kan se satellitkanalen, kunne da få pengene retur eller spare dem?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Til hr. Jens Kirk har jeg kun at sige, at det spørgsmål vil jeg anbefale bliver rejst i hr. Jens Kirks folketingsgruppe. Det er en del af det nuværende medieforlig og er godkendt af medieordføreren fra hr. Jens Kirks parti, og det er jo

en overordentlig fornuftig måde at have tacklet det problem på. Vi gør, hvad vi kan, for at nå længst muligt ud, men altså ikke lader os standse af, at vi kun kan nå næsten helt ud.

Og så til hr. Jens Rohde: Altså det første, hr. Kristian Jensen sagde, var at bekræfte min vurdering af Venstres oplæg, der siger: Jamen, hvorfor skal public service-kanalerne beskæftige sig med det, vi i øvrigt får fra de kommercielle? Det er præcis den måde, jeg også har tolket den del af det på, og derfor bemærkningen om, at der åbenbart ikke er helt overensstemmelse i Venstre om, hvordan man skal tolke Venstres eget oplæg.

Public service-spørgsmålet spørger hr.

Kristian Jensen så om i dag i denne omgang: Det er jo lige så langt, som det er kort. Mange af os har altså drøftet det spørgsmål op ad stolper og ned ad vægge. Jeg har ikke selv oplevet nogen give en klar og tydelig definition på det. Vi har alle sammen en fornemmelse af det, den varierer lidt fra ordfører til ordfører og fra parti til parti, men vi ved vel godt, i hvilken retning det går, og det er den retning, vi har søgt imødekommet ved det forlig, vi har indgået.

Hr. Jens Rohde var inde på spørgsmålet, om ikke det her bliver en dublet. Altså at vi får en fjerde smal radiokanal betyder netop, at man kan gøre de radiokanaler, der bliver tale om her, renere og dermed give lytterne flere muligheder, og det synes jeg alt andet lige vil være en klar fordel for danske lyttere.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den socialdemokratiske ordfører så ikke noget problem i de bevægelige sponsorreklamer; dem har vi jo i forvejen. Hvorfor står der så i forliget, at der indføres mulighed for bevægelige sponsorkrediteringer, hvis det er noget, man har i forvejen?

For det andet: Der var et par spørgsmål, som den socialdemokratiske ordfører ikke nåede at svare på. Mener den socialdemokratiske ordfører ikke, at det er dårlig forhandlingsskik at bede partier om at komme til forhandlinger og stille spørgsmål af teknisk karakter, og man så ikke gider at svare på de spørgsmål? Er det ikke noget underligt noget?

Den anden ting, som hr. Søren Hansen ikke nåede at svare på, var: Hvad bliver de ophavsretslige konsekvenser for danske kunstnere, musikere og komponister af, at en eventuel fjer-